

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolvasó szerkesztő:
Bíró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 5 frt, félévre 2.50, negyedévre 1.25
Egyes szám ára 5 kr.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutóbbabb árban közlik.

Jogos önvédelem.

Sátoralja-Ujhely, február 10

(bb.) Egy hajdan tekintélyes el- lenzékeny napilap heves, sőt való- sággal elkeseredett támadásokat intéz már hetek óta a földműve- lési miniszter ellen a borhamisi- tások üldözése miatt. Haragszik, hogy az üldözéssel tönkre teszik a magyar borkereskedelmet, fel- jajtól a szőlőgazdák nevében, hogy mind sorra elpusztulnak s hiába ültetik a temérdek szőlőt, ha szegény Engelt meg Dietzl becsukják s végül érzékenyen ke- sereg az ártatlan borhamisítók sanyaru sorsán, akik börtönbe ke- rültek, holott egy szóval se is- merték el soha, hogy ők bort hamisítanak.

Eleinte azt hittük, hogy komoly meggyőződés sugalja azt a cikk- sorozatot, hogy alapos tanulmá- nyozásnak az eredménye s érdek- lődve kezdtük argumentumait fon- tólra venni.

De hamar elozlott ez az illu- ziónk. Ahol olyan bolondgombá- kat ki mernek nyomtatni, hogy a törkölybor magyarul: "löre nagy- ban nélkül készítésének" megenge- dedése nélkül nem boldogulhat a magyar szőlőtermelés (!), hogy elpusztul a borgazdaságunk, ha nem engedik meg a gyenge ho- moki bort olasz borral vegyítve mint tiszta magyar bort forga- lombba hozni, (!) ahol ilyen zöld-

ségeket le mernek írni, ott ko- moly tanulmányról, igaz meggyő- ződésről szó se lehet.

Hát lörével akarunk mi export- kereskedelmet csinálni? Hát ho- moki bort akarunk mi külföldre vinni? Hisz az egész országot a Lipótmezőre kellene zárni, ha ilyen tervei volnának!

Nem is akarjuk hát azokat a cikkeket komolyan cáfolni. Csak példakép hoztuk fel arra, hogy mi mindent elkövetnek a borha- misítók, mikor a bőrük van ve- szélyben, mikor a kormány is megakarja végre akadályozni, hogy a becsületes bortermelés rovására milliókat zsarolhassanak össze a megcsalt közönségtől.

Ha elég vakmerők a nyilvános- ság előtt ilyen perfid védekezést megkockáztatni, milyen befolyá- sokat mozgósíthatnak még titok- ban, a kulisszák mögött!

Hiszük és reméljük, hogy sem- miféle befolyás, semmiféle táma- dás nem lesz képes a kormányt és a hatóságokat a megkezdett akciótól eltántorítani, a végre el- taltl helyes utról letéríteni!

Az a harc, amit a kormány és a hatóságok a borhamisítók el- len most folytatnak, a legtisztább, a legjogosabb önvédelem. Védel- me a becsületes bortermelésnek a csalók, a zsarolók ellen. Védel- me a tisztességes munkának a szélhámoskodás ellen. Aki ez el- len feljajdul, az önmagát bélyegzi meg.

Ne appelláljanak a jogérzete- azok, akiknek egész egzisztenciá- juk jogtalanság, törvénytelen- ség, csalás! Ne panaszkodjanak, ha el- ítélik őket kevesebb bizonyíték alapján is, mint amennyi alapján az apagyilkost elítélnék! A gyil- kos nem búvik zárt ajtók mögé, pincék mélyére, mikor gyilkol, — mint ők bújnak piszkos mestersé- gükkel.

Ha egy hegyaljai borkereskedő pincéjében 3000 hordó olasz bor mellett 200 hordó hegyaljai bort találunk, — hát keressünk ott még további bizonyítékokat is? Hát van még, akinek ez nem elég, hogy a csalásról meggyő- ződe legyen?

Vagy elhagyjuk neki, hogy azt a tizenötször annyi olasz bort mind, mint olasz bort adja el ő, a hegyaljai borkereskedő? És hogy, ha hegyaljaival vegyíti, hát ráírja a hordóra, vagy az üvegre, hogy: "olasz borral háziasított hegyaljai bor"? Ki látott valaha csak egy ilyen üveget is?

Milyen bizonyítékot kívánnak még a bűnösségükre? Hisz azt tudjuk, hogy nem közjegyző előtt pancsolnak és nem vétetnek fel a machinációkról közokiratot!

Tény az — ki ne látná? — hogy a hegyaljára százszor annyi olasz bort behoznak, mint amennyi itt, mint olasz bor elfogy. Hová lesz a többi?

Milyen üdvös lenne a behozott olasz borokról a vasutaktól ki-

mutatást kérni, s aztán kinyomoz- ni az illető kereskedők üzleti könyveiből, hogy hová és kinek adták el azt a tenger sok bort! Aagy ez is a jogérzetbe ütökzik?

Abból az alkalomból mondtuk el ezt a pár reflexiót, hogy a to- kaji járás fáradhatlan buzgalmu derék főszolgabírája, *Füzesséry Ödön*, megint egy veszedelmes borhamisítóról rántotta le a leplet.

Abeles Henrik özevgye s fiai bécsi cég, a tokaji cognacgyár tulajdonosa, többszörös milliomos ez a megcsipett jó madár.

Van Tokajban másfél holdnyi hitvány szőlője — s elárasztja a világot saját termésű tokaji borai- val! Megvesz évenként 8—10 hordó bort Tokajban (ez az a nagy haszon, amit az ilyen bor- kereskedelem a bortermelésnek csinál s aminek elvesztését sirat- ják a gazdák nevében — isten tudja kik!) s elad ezer meg ezer hordó tokaji bort.

Természetesen sok gyanus bor- ból vettek nála mintát s felküld- ték Budapestre.

Ugyanezt a jeles céget január 3-án borhamisításért 700 frtra ítélte a bécsi hatóság. Reméljük, hogy nálunk többet fog kapni!

Es ez a cég grasszál évek óta Tokajban s használja a gyármá- nyain Tokaj város címerét, ame- lyet haszonbérbe vett 50 pengő forintokért! (Ha ugyan azóta visz- sza nem vonták tőle, amit a tisz- tesség nevében megkövetlünk!)

TÁRCA.

Sarokban.

Irta: **Suttner Berta** báróné.

Fordította: **Erényi Nándor**.

- Unatkozik, nagyságos asszonyom?
- Véghetetlenül.
- Megengedi, hogy segítsék önnek?
- Jobban unatkozni már lehetetlen.
- Ön, asszonyom, nagyon jó — azt akartam kérdezni, vajjon megengedi-e, hogy megkísértssem mérhetetlen unal- mást elűzni?
- Az nehezen fog önnek sikerülni, valósággal olyan szellemi megmereve- dés vett rajtam erőt, hogy legfeljebb egy földrengés vagy hasonló valami volna képes engem ez állapotról föl- rázni.
- Egy clemi csapással szolgálhatok: hallja meg segélykiáltásomat — tűz van!
- De hol?
- A szivemben . . . hiszen tudja, asszonyom.
- No, most már esordultig a pohár! A sok egyformasághoz és mindennapi- sághoz, a miket ma el kellett szenved- nem, még csak egy ilyen frázis hiány- zott, mint ez . . .
- Az bizonyos, hogy sem új, sem meglepő formában nem fejeztem ki ér- zelmemet, de igazat mondtam, asszo- nyom, higgyen nekem. És ismétlem ezt önnek immár három hónapja a legkü- lönbözőbb módokon, virágnyelven és

szembeszéddel, szóban és írásban, pró- zában és versben, színekben és zené- ben — mert mindig csak az ön por- taitját festem és dalaim mindig csak az ön nevét visszhangozzák — de mind- hiába! Persze nem én vagyok az egye- diül, aki így hódolva lába előtt térdel — egy egész sereg . . .

— És mégis, kedves báró, ön az egyetlen az én, nem is olyan nagyszá- mú hódolóim seregében, aki Appolo minden leányát segélyül hívja, hogy szivemet rabul ejtthesse. De mindezek mellett én igen jól tudom, hogy én voltaképpen csak eszköze vagyok az ön művészeti céljainak, egy olyan kirakat- beli próbababa: ön a legkülönfélébb sonettek, aquarelletek és dalokat, sopran vagy tenorra, akaszt a vállaim- ra, éppen mint a túrlelmes viaszbaba nyakába gallérokat és blousokat rak- nak, hogy a művészi ráncok hatását jobban érvényre juttassák.

— Asszonyom, hánszor esküdjem még önnek hogy . . .
— Szerelmi eskü? Ezt a játszi szellő is magával ragadja.
— Mondja meg inkább nekem nyil- tan és egyszerűen, hogy közönyös va- gyok ön előtt . . .
— Ismét ezt akarja hallani? Félek, hogy ezekkel az örökös ismételteté- sekkel, éppen olyan unalmas leszek, mint . . .
— . . . amilyen én vagyok?
— Ön és a többiek — és az egész világ, a melyben élek . . . Vallja be őszintén, lehet-e lélekölöbbet képzelni is, mint például az a jelen összejöve- tel? Kicicomázott, gyorsan beszélő em-

berek tömege, akik nem tudnak egy- másnak mit mondani mert hiszen alig ismerik egymást; vagy ha ismerik is, mindig ugyanazt a dolgot csépelik, akár csak ön és én. Elfáradva az eszelen beszélgetésektől ott a nyágra, és kis szoba sarkába menekültem, hogy itt unalmammal egyedül küzdjek meg.

— És most én követem Önt és meg- erősitem az ön által legyőzött ellensé- gek csapatát: untatom önt mindjobban és jobban. Igaz-e?

— Oh, nem is kísérlem meg, hogy magamat védelmezsem.

— Beszéljünk egyszer őszintén, asz- szonyom. Bármennyire szerénytelenek tessék is a mit mondok, én fogalást merem ajánlani önnek, hogy ön e pil- lánatokban éppen nem unatkozik, sőt el- lenkezőleg, kiténően mulat. Látom sze- meinek különös fényén, az ajkai szeg- letén tovaröppenő mosolyon és egy sajátságos magnetikus érzés, amely ti- tokzatos módon . . .

— Elég! Ne kísértse meg, hogy zene, festészet, bódító illatu virágcsok- rok, édeskés versek és egyéb boszor- kányságok mellett még a mysticizmus is segélyül hívja, hogy engem varáz- slatba ejtsen . . . Éppenséggel nem hi- szek az ön magnetikus érzéseiben.

— Miben hisz Ön tulajdonképen, ha szabad kérdeznem?

— Az emberiség jövőjében . . .
— Ez már valami, de nem tartozik ide. Én azt kérdezem, hogy miben hisz ön a szerelmet illetőleg?

— Ugyan, tegye meg nekem azt a szívességet és beszéljen már egyszer másról is, nemcsak erről az örökös

szerelem-ről. Ez olyan téma, ame- lyet csak ketten variálhatnak a kölés- nösség alapján.

— Igazán nem tudom, hogy miről beszéljek önnek. Miként egy szenthez nem lehet másképen szólni, mint az imádság hangján, éppen úgy egy szép asszonyhoz, a kit szeretni nem lehet másként beszélni . . .

— Csak ha udvarolunk neki, nemde? Ennek a mondatnak az a kit szeret- tünk nélkül is lett volna értelme. Minden fiatal szalonnás kötelezve érzi magát a leghidegebb szép asszony előtt is felvonultatni egy egész sereg szerelmes frázist.

— Nagyságos asszonyom, ismét- len konstátalom, hogy ön nem unat- kozik.

— Igaza van. Bosszankodom, és ez még egy fokkal kellemetlenebb.

— Szerencsére haragja az egész ud- varló férfivágra zudul és nem csupán az én szegény, ártatlan fejre.

— Nagyon könnyedén beszél az én haragomról, kedves báró. Valószínűleg azt gondolja magában, hogy az afféle visszavonulás . . . Tudja-e, mire gondoltam éppen akkor, mikor ön itt a sarokban oly reményvesztetten meg- talált? Fontolgattam magamban, vajjon ne mondjak-e le egyszer és minden- korra a világról!

— Hogy klastromba menjen?
— Nem. Egyszerűen, hogy otthon maradjak.

— Embergyűlölő magányosságban?
— Ezt sem mondom, hiszen fogad- hatok én magammal odahaza pár jó barátot. Jelenleg azonban ezeket a nyil-

Nagyon sokat fogunk még foglalkozni a borhamisítások ügyével. Ezt kérjük és várjuk a hatóságoktól is!

HIREK.

»Felsőmagyarországi Hírlap» Február 1-én új előfizetés nyílt a Felsőmagyarországi Hírlapra. Kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, akiknek az előfizetése ezen a napon lejárt és azokat a kik lapunk új előfizetői közé lépni óhajtának, méltóztassanak a megújításról és illetve az előfizetésről kiadóhivatalunknál (Sátoralja-Ujhelyi Wekerle-tér 502.) idejekorán gondoskodni, hogy a lapot akadálytalanul küldhessük tovább.

* A zemplén-vármegyei gazdasági egyesület téli gazdasági előadásainak sorozatát egy, a Tokaj-Hegyalja szőlőtelepítőire kiváló fontossággal és azok jövőjére nézve döntő hatással bíró kérdés megvitatásával kezdi meg Sátoralja-Ujhelyben, a vármegyei háza nagytermében, folyó évi február hó 15-ik napján délelőtt pontban 9 órakor. Az előadás egyetlen tárgya: *László László dr. lapunk munkatársának, tokaj-hegyaljai szőlőnagybirtokosnak gazdag tapasztalatain alapuló és éles megfigyelései eredményeként összegezett érdekes felolvasása lesz »A metszésről tokaj-hegyaljai szempontból» cím alatt. Ezen felolvasás tárgyánál fogva a tokaj-hegyaljai ujonnan telepített szőlőknek egyik legsarkalatosabb kérdését fogja felölelni. A kormány saakközvegyei, akik a fenti kérdéssel foglalkoztak, szintén jelen lesznek. — Felhívjuk a nagyközönség figyelmét az érdekes és tanulságos felolvasásra.*

* A sátoralja-ujhelyi városi kaszinó f. évi február hó 12-én d. u. 2 órakor saját helyiségében rendez évi közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. A múlt, rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 2. A

pénztári számadás megvizsgálása s a felmentvény megadása. 3. A költségvetés megállapítása. 4. Esetleges indítványok.

* A kassai Mátyás torony. Kassa város tanácsa — mint levelezőnk írja — feliratot intézett dr. Wlassics miniszterhez, a Mátyás torony restaurálása tekintetében: kérvén őt, hogy a millennium alkalmával tett abbéli ígérését, — miszerint a torony kiépítését siettetni fogja, — mielőbb váltsa be.

* Halálhírek. Vettük a következő gyászjelentéseket: Mély fájdalomtól megrögt szívet tudatja a rokonság a felejtetlen jó feleségnek, anyának és nagyanyának néhai *Páricsy Péterné* urnőnek szül. *Somogyi Juliánának* folyó hó 8-án, esti 7 és fél órakor, életének 70-ik és legboldogabb házasságának 50-ik évében rövid szenvedés után történt csendes elhunytát. A felejtetlen drága halott földi részei folyó hó 10-én d. e. 10 órakor Szomoton az ev. ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tetették. Áldás és béke poraira! — *Lomniczer József* mint férj, Manó, József és István mint gyermekei, fájdalomtól megrögt szívet jelentik a felejtetlen hitves, szeretett és anyának *Lomniczer Józsefné* szül. *Csepiga Máriának* 1899. február 7-én hosszas szenvedés után, életének 54-ik, boldog házasságának 34-ik évében történt gyász elhunytát. A boldogult földi maradványai 1899. február 9-én, d. u. 3 órakor a róm. kath. egyház szertartásai szerint az örök nyugalomnak adták át. Áldás és béke poraira!

* Kanyaró Szinnán. Szinnán a kanyaró járványszerűleg fellépett, néhány gyermek ennek áldozata is lett. Az iskolákat bezárták. — Szinna vidékén is mutatkoztak a kanyaró tünetei.

* Tréfás dalestély. A kassai daleyel — mint tudósítónk írja — fenyves táncmulatságot rendez dalestélyvel egybekötve. Ez alkalommal különösen nagy hatásúnak ígérkezik *Genée: macska szerenáda*, amelyt 30 macska fog előadni és a *Farsang szombatja Silberstein Salamonnál*, a melyen mint

látogató részt vesz: *Sanyaró V. Bukovay Absz, Alborák, Göre Gábor* stb.

* A tolcsvai ifjuság a tolcsvai szegények javára folyó hó 26-án az új teremben táncal egybekötött *zárkörü pikniket* rendez. Kezdeté fél 8 órakor. Beléptilji: személyjegy 1 fjt 50 kr. Családjegy 2 fjt 50 kr. A piknikhez küldendő étel és ital neműek a mulatság napján d. u. 1—5 óráig a teremben vétetnek át.

* Vakmerő betörések tarják izgatottságban — mint tudósítónk írja csöndes Nagy-Géres falu békés lakóit. Szerdán éjjel több helyen rendeztek betöréseket vállalkozó szellemű gazemberek. A tettesek teljesen idegenek lehettek, arra mutat legalább tájékozatlanságuk, mely lyel éppen a falu legszegényebb emberét a saktet tisztelték meg látogatóikkal. Egyedüli lakószobájába, hol az egész kiterjedt familia aludta az igazak álmát, behatoltak, összevissza hányva mindent, még a békésen alvók fekhelyét is. Mindent kikutattak, de semmit sem találtak, csak néhány darab viselt ruhát s az egész család összes készpénzét képező egy koronát, a mit el is vittek. Olyan csodálatos ügyességgel végezték munkájukat, hogy a károsulat csak reggel vettek észre a rablást. Majd a falu kellő közepén lévő fűszer üzlet alakjaíról kezdtek a keresztsavat feszítgetni, de ott éberbb alvókra találtak, kik a zajra fölébredtek és meggrasztották Papakoszta e nem legvitezebb követőt. A faluban ért családszűk némiéig kárpótlándó, befejezésül ellopták a falun kívül lakó vasuti ór összes apró marháját.

* A sárospataki iparosbál alkalmából február hó 4-én felülfizetni szivesek voltak: *Dr. Kun Zoltán* 8 fjt, *Dr. Balagi Géza, Molnár János* 5—5 fjt, *Neumann Péter, Trstyánszky Károly* 3—3 fjt, *Dr. Kondor Miksa, Feldmészter Pinkász* 2—2 fjt, *Tarcal János, Hankisz Sámuelné, Nieszner Ferencz, St. infeld Jenő, Kádár Gyula, Dr. Mandel Hugó, Nagy Gábor, Pavletics György, Bencsik József* 1—1 fjt, *Cziráky István, Trenecsényi Pál, Szepessy István, Witt*

József, Witt László, Könyig Ignac, Schvacz Sámuel, 50—50 kr. és *Zsuzsánky János* 20 kr. Fogadják a t. felülfizetők ez uton is az ipartestület hálás köszönetét.

* Az első sátoralja-ujhelyi izr. betegsegélyző egylet f. é. február hó 11-ik napján este fél 8 órakor a statusquo izr. iskola termében közgyűlést tart.

* Tüz Szinnán. Szinnán február hó 6-án reggeli 5 órakor *Apfelbaum Józsefné* tűz ütött ki, egy lakóházat és az ezekhez tartozó, terményekkel telt gazdasági épületeket elhamvasztotta. Csak a téli, havas időnek köszönhető, hogy a keletkezett szél dacára a tűz tovább nem terjedt. A tűz oka gondatlanság volt.

* Porul járt betörők. Február hó 8-án a délutáni órákban cigány-nökből álló vándor karaván telepedett le a sárospataki alsó határban lévő *»Füzes-séry»* réten. Miután felütötték a sátrakat s megrakták a tűzet, mintegy tizenkét asszonyt besompolygott a közeli tanyaúra, a melynek egy részét *Varga János* gazda lakta. A cigány népség beállított a pitvarba s mig egy néhányan közülök a háziasszonyt foglalkoztatta a másik része a kéményből a húst, kolbászt, szalonát kezdte leszedgetni. De csakhamar abba kellett hagyniok élvezetes munkájukat, mert *Varga Jánosné* észre vette s zajt ütött. A cigány-népség neki esett, hogy felülje, de a zajra kijött a betegeskedő *Varga János* 12 éves kis fiával s a kezéigébe került vas villával ki akarta zavarni a betörőket. A cigányasszonyok neki estek, kivették kezéből a vasvillát, sőt az egyik kést is rántott, a mire *Varga János* a zsebéből kirántotta a revolvert s nem is célozva lőtt A golyó az egyik betörőnő *Horváth Csoroszlát* találta lapockáján, a mire a többi kerekelt oldott. De szerencsére éppen arra tartott két csendőri járőr, értesítve a történetről a betörők közül négyet elfogták: a meglőtt *Horvát Csoroszlát*, a kit február hó 9-én a kórházba szállítottak, *Horváth Romnyint, Horváth Julit és Balog Fánit*, s még egynehányat a betörők közül, a kiket átdadtak a sátoralja-ujhelyi rendőrségnek.

vános, világraszóló nagy ünnepélyeket akarom elkerülni ezeket a sóiréket és bálokat, ahol egy ilyen szegény, fiatal övegy, mint én, a legfárasztóbb udvarlásnak van kitéve.

— És azt gondolja ön, hogy a kiválasztott jó barátok közt, akiket házáznál fogadni fog, nem fog belopózni az udvarlók karának egy-egy képviselője?

— Ezeknek hallgatást parancsolhatok és ha nem fogadnak szót: ajtót mutatok nekik. Az én parancsomat komolyan kell venni; persze, ha ezt egy idegen szalonban mondom, tréfának veszik. És elvégre ezeket a hitetleneket nem is ídhetem el egészen: hát miért jövök én ide, az udvarlás birodalmának eme templomába, miért veszek magamra csipkét, tollakat és virágokat és miért díszítem fedetlen vállaimat gyémánt és smaragd ékszerekkel? A dolognak tényre az a látszata, mintha legalább is tetszeni akárnék, vagy pláne, egy pár feleséket elbolondítani. És hogyha aztán a többiek az e templomban szokásos szertartásokat követik és oly udvariasok, hogy biztosítanak feltétlen hódolatuokról: nem tursza és hazug lesz-e aztán, ha én a szemmeláthatólag óhajtott és készségesen lábaim elé helyezett hódolatot megvetem? Órák hosszáig fáradoztam tolettszobámban, hogy széppé varázsoljam magamat a nyilvános szereplésre és duhós vagyok, ha aztán valaki a hálás publikum köréből azt mondja nekem: »Nagyságos asszonyom, ön szép.« Hát meg van egy művésznőnek a befejezett előadás után az a joga, hogy duhbe jöjjön a kivívott tapsokért? Természetesen nincs.

Meg kell haljainia, meghatott arccal a kezét a szivére kell tennie és boldogan kell mosolyognia tagadó fejrázással, mintha mondani akarná: Ennyi hódolatot valóban nem érdemlek... Nem, nem, elhatároztam, hogy holnaptól kezdve számúzóim magamat az ugynevezett világtól.

— Nem hiszem, asszonyom.

— Látja, ez a társas érintkezés átka, ön nem hisz nekem, én nem hiszek önnek, de a többieknek sem... Ebben az atmoszférában elvégre is meg kell fulladnom — a mint a tudóm jó levegőre, ugy a lelkeim igazságra szomjazik!

— Csodálatos asszony! Így még nem halottam önt soha sem beszélni.

— Itt nem is volna szabad így beszélnem. Ennek a szónak: igazság — nagyon is tiszta csengése van, nem igen hallatszik meg ebben a hamisság gal telített teremben; itt, a hol szerelmi hazugságok, kopott hízelgések és magasztos frázisok kavargóznak, és nagyon büszkélkedünk az igazság szóval...

— Asszonyom, szavaiban valami különös báj rejlik, a mitől akajaimra önkénytelenül is egy vallomás tolu — meg kell mondanom, hiszen valósággal mamborba ejt...

— Igazán kíváncsi vagyok. Valami büntetett akar bevallani?

— Igen. Az ön szemében gyűlöletes büntetett, egy hazugságot kell bevallanom. Már három hónapja terheli e bün lelkemet: nem szeretem önt.

— Szörnyűség! Hát a versek, a virágok, a hosszú bensőségletes pillantások:

mind, mind hazugság volt?

— A legsötétebb hazugság, a legnagyobb hideg vérrel elkövetett ámtas... Vigyázzon, asszonyom, az a legyezős kis kezeiben nagyon könnyen eltörök... Ime, tényleg kettétört!

— De ilyen ravaszág!

— Nem értem, asszonyom, miért csodálkozik. Hiszen ön soha sem adott hitelt sem vallomásaimnak, sem esküimnek; ön nagy éleslátással észrevett mindent és jó előre kijelentette: az ön személye hasonlatos az én dilettans kísérleteim próbababájához...

— Hallatlan! És az a level, a melyben ön édes anyja emlékére esküszik.

— Ezt is, mint a többi, megvetően tűzbe dobta és így szólt: »Szerelmi eskü! Ezt a játszi szellő is magával ragadja! És most, miután meggyóntam, akarja barátai jobbát nekem nyujtani? Horvagy, ön kezezkéjét indulatossan visszavonja?... Ha nem csalódom, a harag könyeket csalt szeméjbe. No, ne fordítsa el tekintetét, nézzen ismét olyan jószágosan reám...

— Hagyjon el, kérem!

— De Mariska!

— Hagyjon el, ha mondom!

— De nagyságos asszonyom, hat mit jelentettek akkor határozott állításai, hogy egyetlen szavamam sem hiszi, mely szerelmemet akarná bizonyítani? Ha most, mikor kétségeiben, feltevéseiben megerősödik, mit jelentettek akkor azok?

— A legsötétebb hazugság — a legnagyobb hidegvérrel elkövetett ámtas... Az ön jelenlegi őszintesége részemről is őszinteséget provokál. Ön

volt az egyetlen hódolóim seregében, akiről hittem, hogy igazán szeret...

— Végre, végre, az ön alkauól is hallom a hitnek egy szavát. Nem csalódtam, Mariska, valóban és igazán szerettem. Nincs más kívánságom, mint hogy nőmmé tesselem. Kettőnk közül tulajdonképen ön volt az igazságban szükkülőddő. És ennek ez a levegő az oka. Ha e termekben egy férfi azt mondja: »Szeretem önt«, akkor az a nő, aki vonatkozás nélkül felélné: »Hisz nek önnek?«, majdnem neveléséges színben tűnnék föl.

— De most már én nem tudom, mikor volt ön őszinte? Az elmúlt három hónapban, az elmúlt pereben vagy a jelen pillanatban? Mi ketten oly sokáig csaltuk egymást, hogy már most sohasem juthatunk el a kölcsönös nyíltság-hoz.

— Most még kevésbbé, mert, mint látom, jönnek... mindjárt felfedezik rejtekhelyét és rögtön körülveszi a két-nyelvi szalonhűsök csapata. Találkoznak a holnapi balon? Szabad egy kottionért eszedeznem?

— Nem, elhatározásom most megerősödött, lemondok minden világi gyülekezéssről. Holnap otthon maradok és ezután mindig.

— És a »kiválasztott jó barátok« köre?

— Holnap csak egy nyér bebocsátatást...

— Mariska, gyorsan... jönnek... ennek az egynek meg lesz engedve...

— Az igazság iránt való szomjamat eloltani...

— Oh, te édes!

* **A Bodrogközi Kaszinó Egyesület** könyvtára javára a január hó 28-ikán megtartott táncestély alkalmából jegyeiket megváltották: özv. Sennyey Pál báróné 50 ft, Mailáth József gróf és neje 100 ft, Sennyey Miklós báróné 10 ft, Sáhajda János 3 ft, Frieder Géza 1 ft 50 kr, Zinner Mór 5 ft, Bencsik István 10, Mattyasovszky Kálmán 5 ft, Révy G. Viktor 6 ft, Zinner Géza 3 ft, Kellner Ernő 2 ft, Szeghy Ágoston 4 ft 50 kr, Kalmár M. 1 ft 50 kr, Kriszten Viktor 2 ft 50 kr, Somogyi Gerő 1 ft 50 kr, Gutmann Mór 10 ft, Bárczy Balázs 2 ft 50 kr, Klímó Sándor 1 ft 50 kr, Ifj. Meczner Gyula 2 ft, Várady Géza 2 ft, Farkas Róbert dr. 3 ft, Traply Béla 1 ft 50 kr, Karácsonyi Mihály 6 ft 50 kr., Szerdahelyi Vincze 5 ft, Marossy Antal dr. 4 ft, Szegő Ernő 2 ft, Aczél Izidor 4 ft, Egy Elek 2 ft, Fáter Zsigmond 3 ft, Lukács Vilmos dr. 5 ft, Nattland János 5 ft, Frieder Zsigmond dr. 3 ft, Lukács Emil 1 ft 50 kr., Szmrccsányi János és Béla dr. 10 ft, Fuchs Sándor 5 ft, Szerviczky Ödön 5 ft, Báthy Gedeon 5 ft, Szakraida János 5 ft, Emődy László 2 ft, Weinberger József dr. 3 ft, Vécsey Sándor báró 1 ft 50 kr., Kiss József 2 ft, Loy János 3 ft, Oesterreicher Lázár 3 ft, Haukus Gábor 1 ft 50 kr., Elek Lajos 1 ft 50 kr., Lindenbaum Mór 5 ft, Szekérák Kálmán 3 ft és Bencsik József 1 ft 50 kr-ával. Az összes bevétel 324 ft. A szíves adakozásokról az úton mond köszönetet a rendezőség.

KÖZGAZDASÁG.

A pénzügyi intézetek és részvény-társaságok figyelmébe. Közgazdasági szempontból fontosnak és szükségesnek tartjuk, hogy a pénzügyi intézetek és részvénytársaságok zárszámadásait véleményes sorok kíséretében kivonatolva a sajtó útján megismeressék a nagyközönséggel. Felkérjük ezért Zemplénvármegye összes pénzügyi intézeteit és részvénytársaságait, hogy 1898. évi zárszámadásukat szerkesztőségünkhez minél előbb beküldeni szíveskedjenek.

A sárospataki takarékpénztár rt. XXXI. évi zárszámadása az 1898-ik évről, melyet most tesz közzé 24107.09 ft tiszta nyereséggel zárul, az 1897. évi 21779.35 ft-tal szemben. A rt. a mai pénzügyi viszonyokhoz képest a mérsékelt kamatlábat nem bolygatta s mégis eddig el nem ért tiszta jövedelmet produkált. A tiszta jövedelem évről évre való természetesen emelkedése legbiztosabb jele ezen pénzügyi intézet fokozatos fejlődésének és izmosodásának. A váltótárca emelkedett 51458 ft-tal; ellenben csökkent a jelzálog kölcsönösszámla 7106 ft-tal s a kötvény kölcsön számla 16407 ft-tal. A váltó leszámítolási és kölcsön üzletekben fekvő összes tőke 1897-ben 50121 ft-tal, 1898-ban azonban csak 27945 ft-tal gyarapodott jelöl annak, hogy a hitelintézetek kielégítésében a rt. egy a saját üzletviszonyai, mint a kedvezőnek éppen nem mondható országos hitelviszonyok által parancsolt körültekintéssel és óvatossággal járt el. A váltó-tárca másrészt a jelzálog és kötvény-kölcsön számla közti arány a részvénytársasági üzletformára történt áttérés alkalmával elhatározott abbéli

törekvést fejezi ki, hogy mindazon kötvény kölcsönökre nézve, melyek természetesen átálakíthatók, a konverzió, a váltótárca javára fokozatosan végrehajtsák. A tartalékalap növeléséhez járult a tiszta jövedelem $3\frac{1}{2}\%$ -a vagyis 762.28 ft s részvényátrási díjakból 122 ft, ezenkívül a kamattartalék is dotáltatott 1500 ft-tal s így módon a kamattartalék 2500 ft-ról 4000 ft-ra növekedett. 2000 drb. részvény utáni osztalék 8 ft (16 $\frac{1}{2}\%$).

A hegyaljai mádi takarékpénztár 1898. évi XXVII. zárszámadása 16054.18 ft tiszta nyereséggel zárul. A takarékpénztár az 1898. évben a multhoz arányitva nyereséget tekintetben fényes eredményt ért el. Ez azon élénk forgalomnak tulajdonítható, mely az elmúlt hónapokban Hegyalja-Mádon mutatkozott, dacára annak, hogy 1898-ik év utolsó hónapjaiban a pénzügyviszonyok a zárlat politikai helyzet következtében kedvezőtlen volt oly annyira, hogy az üzletkötésnél a legkorültekintőbb óvatosságot, sőt bizonyos mértékben tartózkodó eljárást tett tanácsossá. A betét tetemes emelkedést mutat fel. A váltók, kötvények, ház és fölszerelés számlánál szükségesnek vélt 1248.68 ft-nyi leírás után maradt tiszta nyereség: 16054.18 ft. Osztalék 8 ft (16 $\frac{1}{2}\%$). Az elért nagyobb üzleteredmény mellett nem az osztalék emelése, hanem a tartalékok gyarapítása képezi a főtelevést. A különleges tartalékokéba a nyeresémből 6547 ft csatoltatik, mely összeggel a tartalék 69600 ft-ra emelkedett. A hegyaljai mádi takarékpénztár fényes jövőnek néz elébe: mert a hegyaljai szőlők rohamos újtelepítésénél minden óriási módon fejlődik s ennek következtében nemcsak hogy minden értékében emelkedik, de az üdyszerű szőlőművelés a népek is bő és állandó keresetforrást nyújt.

Nyilvános számadás.

A sátoralja-ujhelyi ált. ipartestület által 1899. év február hó 4-én rendezett bál bevételéről és kiadásáról:

I. Bevétel.

Pályhajegyekből 76 ft. Belépőjegyekből 181 ft. Erköly és karzat jegyekből 11 ft 20 kr. Jegy megváltásból és felülfizetésből 124 ft 20 kr. összesen . . . . . 392 rrt 40 kr.
II. Kiadás . . . . . 141 ft 47 kr.

III. Tiszta jövedelem 250 ft 93 kr.

Jegyeiket megváltották és felülfizettek: Jusztus József, Dókus Mihály, sátoralja-ujhelyi eszmadai ipartársulat 5 ft, Widder Gyula, Juhász Jenő, Csernyieki István, Barthos József, 4-4 ft Rókus Gyula, Halász József, Boek Imre, Ehrlert Gyula 3-3 ft, Gömöri Lipót, Loisch Gyula, Zinner Bernát, Schwaiger Ignác, Klein Izidor, Nemes Sandor, Szakácsy Miklós, Dr. Klein Jakab, Lomniczer József és fia, Csaszlovsky Jánosé, Roth Bernát, Schwartzbard Lipót, Tóth Lajos, Schön Sándor, Stercz Jenő, Zinner Kenrik, N. N. 2-2 ft, Fuchs János, Főző Péter, ids. Bánóczy Kálmán, Fankovszky István, Ádám Antal, Ármágyi János, Móré Dániel, Lukácsovicz József, Réz Gyula, Merkl Károly, Malátsik Pál, Zvolenszky József, Kulcsár István, Tulcsikné, Hlavathy Elek, Bilanovits István, Szepessy Imre, Jaczkó István, Lenhardt Imre, Grünbaum Simon, Roóz Adolf, Zombory János, Wessely Mór, Székely Imre, Klein Gyula, Gyarmathy Béla, Kreszinsky Ferencz, Orosz Mihály, Dr. Roth József, Kulics János, Steiner, Waller József, Frisch Heiman, Ligeti Ignác, Kornstein Jenő 1-1 ft, Kovalek János 1 ft 50 kr, Kasalyák János, Szöllösi Endre, Glük Jakabné, Keleti Jenő, Réz Béla, Schön Mór, Szabó Sándor, Kapu Gyula, Jászay Antal, Fehér Kálmán, Kótics István, Zemlényi Sándor, Tóth András, Laki Béla, Landszberger Adolf, Schleich Ferencz, Klein Pál, Balogh János, Ruzsinsky István, Schwartz Sámuel asztalos, Simkó Gyula 50-50 kr. Pekáry Lajos 20 kr.
A bálon résztvevő tisztelt közönség-

nek, a felülfizetőknek és az ügybuzgó rendezőségnek, az ipartestület előjárósága nevében is köszönetünket nyilvánítjuk.

Sátoralja-Ujhely, 1899 febr. hó 7.

Gáthy Géza, **Bánóczy Kálmán,**
titkár. elnök.

A kiszörkésztés rovata.*

Hamisítás. Immár nem csak a bor és a szép lány hamis édes hazánkban. Sokkal tovább jutottunk. Ma már nem csak a cognacot és a közvéleményt hamisítják meg a homályban dolgozó gonosztevők, hanem meghamisítják — mirabile dictu! — az anzikártyákat is. Igen alig virradt fel az anzikártyák dicsőségének napja, máris nagyszabású anzikártya — szédélgéskell hirt adunk! A szédélgésk fő félszke *Tolcsa*. Innen árasztják el a világot — már t. i. *Ujhelyt* — a lehető leghamisabb anzikártyákkal, a melyeken szöveg, aláírás, irás, minden nagy mértékben hamisítva van. Hogy ki a hamisító, s mi célja van a hamisításokkal, az még titok, de a rendőrség már megindította a legszigorúbb vizsgálatot, s örömmel jelenthetjük, hogy nyoma is van. Reméljük, hogy a titokzatos hamisító nem sokára le lesz leplezve, s elveszi méltó büntetését. Addig is némi szomorúsággal konstatáljuk, hogy a hamisítások öröme már ebbe a legújabb hazai kulturintézménybe is befészkelte magát.

APRÓ REGÉNYEK.

A KÖVÉR KATONA SÁNDORRÓL.

Irta: *Thury Zoltán.*

III.

Azután ez a leány lett számára minden. Kezdte elfelejteni az apját, az egész nagy csapást, a miben majd elvesztette az esztét, általában elmosódott az agyában minden régi emléke, új világ nyílt meg előtte, a milyenről eddig sejtelve se volt, szerelmes lett. Mélyen, majdnem lázban érezte, hogy mint változik át az egész gondolkodásmódja, hogy lesz újra gyermek, gyáva, közö, töprengő, szomjas fiú. Gyönyörűsége lett már abban is, ha rágondolt a temetői kis leányra. Néha minden ok nélkül könygült a szemébe és nevetett, nem tudta miért, de nagyon boldog volt. Belebágyadt a nagy boldogságba s behunyt szemekkel ismételtette magában, hogy: Istenem, Istenem, mennyire szeretem.

A leány igazán egyedül maradt. Egy öreg nagynénit vitt magához, de ez is inkább a nagynéni kedvéért történt. Szörnyen szegény volt az öreg s örült, hogy most egyszerre beleszeppent a jómódba. Kocsin járt, egész nap hajtotta a lovakat, alig törődött valamit a házzal, sokat öltözött, egyszerre mohón ki akarta pótolni azt, a mit elmulasztott a szegénységében. A leány ezt észre se vette, különben se nagyon bánta, akármilyen történet is körülötte. Egészen a gyásztának élt. A sok sirásban megfakult kezdett az arca, két kézzel dobálta el magától nagy bántában a fatalságot. Régi kislányos jó kedélyét valami savanykás nembánomással váltotta fel. — Mindegy, mindegy, minden mindegy.

Mikor Katona először meglátta az arcát, ijedten visszahökörnt, nem akarta megismerni.

— Maga, ön az? — és bámulva nézett réga.

— Annnyira megváltoztam talán azóta? — kérdezte a leány s elkomorodott azon, hogy ilyen nagyon észre lehet venni rajta a szomorúságot. — Ezt észre vette a fiú is, rögtön más hangon kezdett beszélni. Végigkísérte a leányt az utcán, rátapadt a szemé s mikor belénczét a sok sirás után vörös, becseszt szemébe, sajogni kezdett a szíve. Lelkéből szanni kezdte. Azt hitte,

* E rovat komolysággal nem felelős a szerk.

hogy a leányt is megengesztelte már kissé az idő.

— Sokat sir, azt ne tegye, — mondta, egyéb nem jött az ajkaira.

A leány elmosolyodott.

— Mintha lehetne tanácsra sírni, vagy nem sírni — gondolta magában, de nagyon meghatotta az, hogy ez a nagy, erős ember ilyen lágyan, szeretettel tud vele beszélni. Jó messze elmentek, a hol már kezdődnek a rétek, mikor kocsin szembefött a néni. Azt mondta, hogy nagyon örül, helyet kínál nekik a kocsiában s mintha észrevette volna, hogy kissé komikus a helyzet, nagyon kedves akart lenni.

— Jöjjenek, jöjjenek, én ismerem már Katona urat. Derék ember volt az édes apja, a megboldogult . . .

A leány rémületen nézett a néniére és suttogat neki: hagyja, hagyja! Felt, hogy fájdalmat okoznak a fiatal embernek, ha az apjáról beszélnek. A fiú meghallotta s gondolatban magához ölelte a leányt s nem is bocsátotta többé el. Hirtelen egymásra néztek, a leány arcán két piros, úde folt jelent meg, a mi folyton terjedt. A fiúban pedig valami nyugodt, csöndes meglepődés váltotta föl az örömet.

— Az enyém, az enyém, — suttogta magában.

Azután megint egymásra néztek s mintha egy pillantással közösen elhatározták volna, hazaküldték a nénit. Elindultak az országúton s csak mentek a nélkül, hogy érezték volna a fáradságot. Kocsik jöttek szembe, az emberek nagyon megnézték őket s mikor elhajtottak mellettük, akkor is visszafordultak még egyszer. A fiú anyai mindent akart mondani a lányának, hogy azt se tudja, hol kezdje. Odáig jutott csak, hogy: sokszor, nagyon sokszor gondoltam magára s melegen, gyöngéden fogta meg a kezét. A leány hagyta, néha fölnevezett reá, egyszer-e egyszer elmosolyodott. Lenn a gyalog-ösvény mellett valami bokorban csatogni kezdett egy fülemile s mindig velük jött a madárhang, mintha kísérné őket. (Folytatása következik.)

A szerkesztőség üzenete:

Th. S. és N. P. Helyben. Lapunk kövekező számban megüzenjük, hogy abban az ügyben mikor keressék fel szerkesztőségünket.

Piros róza. A legutolsó szám meg Abba-ábla ment. Azt is, meg a többi további intézkedés Velencébe küldetjük.

Postás Sára Teres. Atólavassuk. Ne tessék oly szigorúan nézni a kritikánkat. Ha jó, okvetlen és örömmel közöljük. A fárcaorvatban különösen vigyázzon a vidéki sajtónak, hogy a mucai jellegű lehetoleg óvakodjék. Észre vagyunk kissé változtatások.

Két „nyuljáhozám.” Helyben. Igen nehéz kérdést intéztek hozzánk. Mindenki úgy csalódik ebben az esetben ahogyan neki jól esik. Hidd a mai világnak, már ennyire önző. Azután meg „legyünk ösztökék” hát nem jobb az ő járatosságát ebben elismerik. Ez talán csak nem szegény, sőt ellenkezőleg bizonyos „vami jó”, a miért sohasem kell pirulni. Köszönjük a kedves megszólítást. A legközelebbi esetben sajnos nem mutathatjuk meg mennyire jó úgy.

Kiadja:

A SZERKESZTŐSÉG.

57.—1899. végrh. sz.

Arverési hirdmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék 1898. évi 6968. számú végzése következtében Ambrózy Nándor ügyvéd által képviselt sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár javára **Grosz Adolf és neje** ellen 250 ft s jár. erejéig 1898. évi augusztus hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 550 ft-ra becsült következő árverésnek, u. m.: vas árúk nyilvános ingóságos eladatnak.

Mely árverésnek a tokaji kir. járásbírószék 1898. évi V. 207/4 számú végzése folytán 190 ft 84 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi december hó 27-ik napjától járó 6 $\frac{1}{2}\%$ kamatai erejéig Tokajban Grosz Adolf és neje lakásán leendő eszközösére **1899. évi február hó 13-ik napjának delután 3 órája** határidőn kizüzetik és ah-

hoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igényőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfoglaltattak s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Tokajban, 1899. évi január hó 25. napján.

Feuerstein József,
kir. bir. végrehajtó

Kávémagazin Budapest.

K á v é

elvámoiva, költ. díjmentesen házhoz szállítva

<p>Kitünő jó minőség.</p> <p>4 1/2 kg. Kuba-kávé . . . 6.50 4 1/2 kg. Mokka-kávé . . . 6.50 4 1/2 kg. Jáva-kávé . . . 6.50 4 1/2 kg. Gyöngy-kávé . . . 6.80 4 1/2 kg. Portoriko-kávé . . . 5.80 1/2 kg. Császárkverektea 1.55 1/2 kg. Törmeléktea . . . 0.95</p>	<p>Bamulatos olcsó árak.</p>
---	-------------------------------------

Postán utánvételt; vagy pénz előleges beküldésével naponta széküldés bérmentve.

Egyes fajokat vegyesen is küld:

Belák István

kávé- és teakivitelű üzlete,
 Budapest, VII., Rottenbiller-utca 4. sz.
 Telefon 61-75
 széküldés kizárólag Budapest.

Kávémagazin Budapest.

S.-a.-Ujhely határában fekvő
NÉMA-hegyen a Becske-féle
szőlőterületek eladó.

Értekezhetni **Becske Bálint** tulajdonossal
 Kis-Tárkányba. u. p. Bély.

Legtökéletesebb arctisztító és szépítő szer:

Akácia arc-crème 1 frt.
Akácia szappan 50 kr.

Évtizedek óta nagy sikerrel használtatik
 ezúsz és köszvény ellen a

Reparator

A Szt.-Rókus korházban
 136 eset közül 129 esetben teljes gyógyulást idézett elő.
 Nagy üveg 1 frt, kis üveg 50 kr.

KÖHÖGÉS ÉS REKEDTSÉG ELLEN
 páratlan szer a rendkívül kellemes ízű és teljesen ártalmatlan szerekből, u. m. hársfavirág, hársfaméz és eukoriból készült

Hársfaméz-cukorkák,
 melyeknek doboza 25 kr.

Ezen szerek
 utánzatok ellen törvényesen védve vannak.

FŐRAKTAR:
Kriegner György
 Korona-gyógyszertára, Budapest, VII., Kalvin-tér.
 Kaphatók a gyógyszertárakban.

3-6.

HALTENBERGER BÉLA

kelfestő-gyára, vegyi- tisztító- és gőzmosó-intézete
Nassán.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy intézetem képviselétével

SÁTORALJA-UJHELY részére **Klein Pál rövidáru cséget bítam meg.**

Minélfogva nevezett cég elvállal:

átfestésre és vegyi-tisztításra

férfi- és női-ruhákat, függönyöket, nyakkendőket, keztükét stb. továbbá

mosás- és fényvasalásra

gallérokat, kézelőket és férfi ingeket.

Számos megbízást kérve, mara dok

Teljes tisztelettel
HALTENBERGER BÉLA.

2-3 68

Tanulók felvételnek a lap kiadóhivatalában.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszor ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölőként alkalmaztatik küszvénynél, csúznál, tagzsárgatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezése alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utaztat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók. RUDOLSTADT.

Sürgöny-cím: „Kegyelet” S.-a.-Ujhely.

Van szerencsénk tisztelettel a gyászoló közönség tudomására hozni, hogy a

„KEGYELET”

temetkezési-vállalat Sátorajja-Ujhelyben

elvállal mindenféle temetéseket **vidéken is,** és pedig a leggyeszerübbtől a legdiszesebb kivitelig.

A
„KEGYELET”
temetkezési
vállalat
S. a.-Ujhelyben

A
„KEGYELET”
temetkezési
vállalat
S. a.-Ujhelyben.

raktáron tart dus választékban: ércz- és fakoporsókat, továbbá finom nickl-koporsókat, sarkophágot, mindenféle szemfedeleket, ércz-, mü- és élővirág koszorúkat, szállagokat, viasz- és szurokfáklákat.

Fakoporsók 1 frttól kezdve feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 7 frttól feljebb, nagyok 1 öl nagyságban 35 frttól egész 700 frtig.

A „KEGYELET”

temetkezési-vállalat S.-a.-Ujhelyben

elvállal kápolnák, termék, szobák bevonását gyással, hullák elszállítását és hozatalt, rendelkezik üveges és oszlop gyászkoocsival, koszoru-koocsival és saját testőrökkel, szóval minden a temetéshez szükségeseltető kellekekkel.

Kiváló tisztelettel

Schön Sándor és Társa.

Sürgöny-cím: „Kegyelet” S.-a.-Ujhely.

67 2-10

Nymatott Landesmann Miksa és Társa gyorssajtóján Sátorajja-Ujhely

Dus választék ércz és mü-koszorúkban, koszoru-szállagokban. Pontos és olcsó kiszolgálás bármily csekély rendelésnél is.

Legnagyobb és legolcsóbb raktár egyszerű fakoporsókban és mindenféle érczkoporsókban egész Zemplénvármegyében.